

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 18. března 1965 byla ve Washingtonu sjednána Úmluva o řešení sporů z investic mezi státy a občany druhých států. Jménem České a Slovenské Federativní Republiky byla Úmluva podepsána ve Washingtonu dne 12. května 1991.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval. Ratifikační listina byla uložena u Mezinárodní banky pro obnovu a rozvoj, depozitáře Úmluvy, dne 9. března 1992.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 68 odstavce 2 dnem 14. října 1966 a pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku na základě téhož článku a odstavce dnem 8. dubna 1992.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

ÚMLUVA

o řešení sporů z investic mezi státy a občany druhých států

Preambule

Smluvní státy

Posuzující potřebu mezinárodní spolupráce pro ekonomický rozvoj a úlohu soukromých mezinárodních investic v tomto ohledu;

Majíce na paměti možnost, že čas od času mohou vzniknout spory v souvislosti s takovými investicemi mezi smluvními státy a občany druhých smluvních států;

Uznávajíce, že zatímco takové spory by obvykle byly předmětem národních právních postupů, mohou být v určitých případech vhodné mezinárodní metody řešení;

Přikládajíce zvláštní význam dostupnosti prostředků usnadňujících mezinárodní smírčí nebo rozhodčí řízení, kterému, pokud si tak přejí, mohou smluvní státy a občané druhých smluvních států předložit takové spory;

Přejíce si vytvořit takové prostředky pod záštitou Mezinárodní banky pro obnovu a rozvoj;

Uznávajíce, že vzájemný souhlas stran podrobit takové spory smírčímu nebo rozhodčímu řízení za využití těchto prostředků vytváří závaznou dohodu, která zvláště vyžaduje, aby bylo řádně posouzeno jakékoliv doporučení smírčích soudců a splněno jakékoliv rozhodčí rozhodnutí; a

Prohlašující, že žádný smluvní stát nebude bez svého souhlasu a pouze na základě ratifikace, přijetí nebo schválení této Úmluvy, žádným způsobem povinen předkládat jakýkoli zvláštní spor ke smírčímu nebo rozhodčímu řízení,

se dohodly takto:

Kapitola I

Mezinárodní středisko pro řešení sporů z investic

Oddíl 1

Zřízení a organizace

Čl.1

(1) Tímto se zřizuje Mezinárodní středisko pro řešení sporů z investic (dále jen "Středisko").

(2) Účelem Střediska bude usnadňovat smírčí nebo rozhodčí řešení sporů z investic mezi smluvními státy a občany druhých smluvních států v souladu s ustanoveními této Úmluvy.

Čl.2

Sídlo Střediska bude v hlavní úřadovně Mezinárodní banky pro obnovu a rozvoj (dále jen "Banka"). Sídlo může být přeneseno na jiné místo na základě rozhodnutí Správní rady přijatého dvoutřetinovou většinou jejích členů.

Čl.3

Středisko bude mít Správní radu a Sekretariát a bude vést seznam smírčích soudců a seznam rozhodců.

Oddíl 2

Správní rada

Čl.4

(1) Správní rada bude tvořena jedním představitelem z každého smluvního státu. V případě nepřítomnosti představitele na jednání nebo jeho nezpůsobilosti k jednání může za něho jednat zástupce.

(2) Pokud není stanoveno jinak, bude každý guvernér a zástupce guvernéra Banky jmenovaný

smluvním státem ex officio (z titulu své funkce) jejím představitel, případně zástupcem představitele.

Čl.5

Prezident Banky bude ex officio předsedou Správní rady (dále jen "Předseda"), ale nebude mít právo hlasovat. V době jeho nepřítomnosti nebo nezpůsobilosti jednat a během jakéhokoliv uprázdnění úřadu prezidenta Banky bude jednat jako předseda Správní rady osoba, která je prozatímně ve funkci prezidenta.

Čl.6

(1) Nehledě k pravomocem a funkcím, které Správní rada vykonává podle jiných ustanovení této Úmluvy, Správní rada:

(a) přijímá administrativní a finanční pravidla Střediska,

(b) přijímá jednací řád pro smírčí a rozhodčí řízení,

(c) přijímá jednací řád pro smírčí a rozhodčí řízení (dále jen Pravidla smírčího a Pravidla rozhodčího řízení),

(d) schvaluje dohody s Bankou týkající se usnadnění správních postupů a služeb Banky,

(e) stanoví podmínky pro práci generálního tajemníka a všech zástupců generálního tajemníka,

(f) přijímá roční rozpočet příjmů a výdajů Střediska,

(g) schvaluje roční zprávu o činnosti Střediska.

Rozhodnutí uvedená pod písmeny (a), (b), (c) a (f) se přijímají dvoutřetinovou většinou členů Správní rady.

(2) Správní rada může jmenovat takové výbory, které uzná za nezbytné.

(3) Správní rada bude rovněž vykonávat takové další pravomoci a zastávat takové další funkce, které uzná za nezbytné pro plnění ustanovení této Úmluvy.

Čl.7

(1) Správní rada bude pořádat každoroční zasedání a taková další zasedání, o nichž může rozhodnout Rada, nebo je svolat předseda nebo generální tajemník na žádost nejméně pěti členů Rady.

(2) Každý člen Správní rady bude mít jeden hlas a všechny záležitosti předkládané Radě budou rozhodovány většinou odevzdaných hlasů, pokud není v tomto ohledu stanoveno jinak.

(3) Kvorum pro jakékoliv zasedání Správní rady bude většina jejích členů.

(4) Správní rada může stanovit dvoutřetinovou většinou svých členů postup, pomocí něhož může předseda požádat o hlasování Rady bez svolávání zasedání Rady. Hlasování bude považováno za platné pouze pokud většina členů Rady odevzdá své hlasy v rámci časového limitu stanoveného zmíněným postupem.

Čl.8

Členové Správní rady ani předseda nepobírají žádnou odměnu z prostředků Střediska.

Oddíl 3

Sekretariát

Čl.9

Sekretariát se skládá z generálního tajemníka, jednoho nebo více zástupců generálního tajemníka a pracovníků Sekretariátu.

Čl.10

(1) Generální tajemník a kterýkoliv zástupce generálního tajemníka budou voleni Správní radou, dvoutřetinovou většinou jejích členů na základě návrhu předsedy na služební období nepřesahující šest let a bude je možno znovu zvolit na další období. Po konzultaci se členy správní rady navrhne předseda jednoho nebo více kandidátů pro každou z těchto funkcí.

(2) Funkce generálního tajemníka a zástupce generálního tajemníka budou neslučitelné s výkonem jakékoliv politické funkce. Ani generální tajemník, ani zástupce generálního tajemníka nesmějí vykonávat žádné jiné zaměstnání nebo povolání, pokud to neschválí Správní rada.

(3) V době nepřítomnosti generálního tajemníka či jeho nezpůsobilosti jednat a v době jakéhokoliv uprázdnění funkce generálního tajemníka, bude jednat jeho zástupce jako generální tajemník. Pokud bude více než jeden zástupce generálního tajemníka, Správní rada předem určí pořadí, ve kterém budou jednat jako generální tajemník.

Čl.11

Generální tajemník bude zákonným představitelem a vedoucím Střediska a bude odpovídat za jeho správu včetně jmenování pracovníků v souladu s ustanoveními této Úmluvy a pravidly přijatými Správní radou. Bude vykonávat funkci registrátora a bude mít pravomoc ověřovat

správnost rozhodčích rozhodnutí přijatých podle této Úmluvy a ověřovat jejich kopie.

Oddíl 4 Seznamy

Čl.12

Seznam smírčích soudců a Seznam rozhodců se bude každý skládat z kvalifikovaných osob jmenovaných jak je stanoveno dále, které jsou ochotny tuto funkci zastávat.

Čl.13

(1) Každý smluvní stát může jmenovat do každého seznamu čtyři osoby, které mohou, ale nemusí být jeho občany.

(2) Předseda může jmenovat do každého seznamu deset osob. Osoby takto jmenované do seznamu mají mít každá jinou národnost.

Čl.14

(1) Osoby jmenované do seznamů budou osobami vysokých morálních kvalit a uznávaných odborností v oblastech práva, obchodu, průmyslu nebo financí, na něž je spolehnutí, že budou vydávat nezávislá rozhodnutí. Odbornost v oblasti práva má u osob zapsaných do seznamu rozhodců zvláštní význam.

(2) Při jmenování osob do seznamů bude předseda věnovat náležitou pozornost tomu, aby byly v seznamech zastoupeny hlavní právní systémy světa a hlavní formy hospodářské činnosti.

Čl.15

(1) Členové uvedení v seznamu budou činní na obnovitelné období šesti let.

(2) V případě smrti nebo rezignace člena na seznamu, má orgán, který člena jmenoval, právo jmenovat jinou osobu do této funkce na zbytek funkčního období tohoto člena.

(3) Členové na seznamu budou nadále plnit svou funkci, dokud nebudou jmenování jejich nástupci.

Čl.16

(1) Jedna osoba může být zapsána do obou seznamů.

(2) Pokud byla do stejného seznamu jmenována osoba více než jedním smluvním státem nebo jedním nebo více smluvními státy a předsedou, považuje se za osobu jmenovanou orgánem, který ji jmenoval jako první, nebo, pokud je jedním z těchto

orgánů stát, jehož je tato osoba občanem, za jmenovanou tímto státem.

(3) Všechna jmenování budou oznámena generálnímu tajemníkovi a vstoupí v platnost dnem, ke kterému je oznámení přijato.

Oddíl 5 Financování Střediska

Čl.17

Jestliže výdaje Střediska nemohou být pokryty z poplatků za použití jeho služeb nebo z jiných příjmů, bude rozdíl hrazen smluvními státy, které jsou členy Banky, úměrně k jejich podílům na kapitálu Banky, a smluvními státy, které nejsou členy Banky, v souladu s pravidly přijatými Správní radou.

Oddíl 6 Status, imunity a privilegia

Čl.18

Středisko bude mít plnou mezinárodně právní subjektivitu. Právní způsobilost střediska bude zahrnovat oprávnění:

a) uzavírat smlouvy;

b) nabývat movitý a nemovitý majetek a disponovat s ním;

c) konat právní řízení.

Čl.19

Středisko bude požívat na území každého smluvního státu imunit a privilegií stanovených v tomto oddílu, aby mohlo plnit své funkce.

Čl.20

Středisko, jeho majetek a aktiva budou požívat plné soudní imunity s výjimkou případu, kdy se Středisko této imunity vzdá.

Čl.21

Předseda, členové Správní rady, osoby ve funkci smírčích soudců nebo rozhodců nebo členové Výboru jmenovaného podle článku 52 odstavce (3) a úředníci a zaměstnanci Sekretariátu

a) budou požívat soudní imunity s ohledem na úkony, které uskutečňují při výkonu svých funkcí s výjimkou případu, kdy se Středisko této imunity vzdá,

b) pokud nejsou místními občany, budou požívat stejných imunit od přistěhovaleckých omezení, požadavků cizinecké registrace a povinností národní

služby, stejných výhod týkajících se omezení směny a stejného zacházení se zřetelem k cestovním úlevám poskytovaným smluvními státy představitelům, funkcionářům a zaměstnancům srovnatelné hodnoti ostatních smluvních států.

Čl.22

Ustanovení článku 21 se budou vztahovat na osoby vystupující na jednání podle této Úmluvy jako strany, zástupci, právní poradci, advokáti, svědci nebo znalci, to platí za předpokladu, že písmeno (b) bude použito pouze v souvislosti s jejich cestou do místa a z místa, kde se koná řízení a s jejich pobytem na tomto místě.

Čl.23

(1) Archívy Střediska budou nedotknutelné, ať jsou kdekoliv.

(2) Pokud jde o styk s úřady, bude každý smluvní stát poskytovat Středisku zacházení ne méně příznivé než poskytuje ostatním mezinárodním organizacím.

Čl.24

(1) Středisko, jeho aktiva, majetek a příjmy jakož i jeho činnost a transakce, k nimž je oprávněno podle této Úmluvy, budou osvobozeny od všech daní a celních poplatků. Středisko bude rovněž osvobozeno od povinnosti vybírat nebo platit jakékoli daně nebo celní poplatky.

(2) S výjimkou místních občanů nebude ukládána žádná daň z příspěvků na výdaje placené Střediskem předsedovi nebo členům Správní rady nebo ve vztahu k nim, nebo z mzdy, příspěvků na výdaje nebo ostatní příjmy placené Střediskem funkcionářům nebo zaměstnancům Sekretariátu či ve vztahu k nim.

(3) Žádná daň nebude ukládána z poplatků nebo příspěvků na výdaje nebo ve vztahu k nim osobám ve funkci smírčích soudců nebo rozhodců nebo členů výboru jmenovaného podle článku 52 odstavec 3 při právních řízeních podle této Úmluvy, pokud jediným právním základem pro takovou daň je sídlo Střediska nebo místo, kde jsou takové poplatky nebo příspěvky placeny.

Kapitola II

Soudní pravomoc střediska

Čl.25

(1) Soudní pravomoc Střediska se vztahuje na každý právní spor vznikající přímo z investice mezi

smluvním státem (nebo orgánem či zastoupením smluvního státu určeným Středisku tímto státem) a občanem jiného smluvního státu, o němž strany ve sporu písemně souhlasí, že bude předložen Středisku. Pokud strany vyslovily souhlas, nemůže žádná z nich jednostranně svůj souhlas odvolat.

(2) "Občanem jiného smluvního státu" se rozumí:

a) jakákoliv fyzická osoba, která měla občanství jiného smluvního státu, než je strana státu ve sporu v den, kdy se strany dohodly předložit takový spor smírčímu nebo rozhodčímu soudu, jakož i k datu, ke kterému byla žádost registrována podle článku 28 odstavce (3) nebo článku 36 odstavce (3), ale nezahrnuje žádnou osobu mající k oběma datům také občanství smluvního státu strany ve sporu: a

b) jakákoliv právnická osoba, která měla příslušnost jiného smluvního státu, než je stát smluvní strany ve sporu, v den, kdy se strany dohodly předložit takový spor ke smírčímu nebo rozhodčímu řízení, a jakákoliv právnická osoba, která měla příslušnost strany smluvního státu ve sporu k tomuto datu a která na základě zahraniční kontroly, na níž se strany dohodly, by měla být pro účely této Úmluvy považována za subjekt jiného smluvního státu.

(3) Souhlas příslušného orgánu nebo zastoupení smluvního státu bude vyžadovat schválení tohoto státu, pokud stát neoznámí Středisku, že takové schválení nevyžaduje.

(4) Kterýkoliv smluvní stát může v době ratifikace, přijetí nebo schválení této Úmluvy nebo v kteroukoliv pozdější dobu oznámit Středisku druh či druhy sporů, které by podle jeho názoru měly nebo neměly být podřízeny soudní pravomoci Střediska. Generální tajemník bezodkladně postoupí toto oznámení všem smluvním státům. Takové oznámení nebude považováno za souhlas požadovaný odstavcem 1.

Čl.26

Souhlas stran s rozhodčím řízením podle této Úmluvy bude považován, pokud není stanoveno jinak, za souhlas s takovým rozhodčím řízením s vyloučením jakéhokoliv jiného prostředku. Smluvní stát může vyžadovat vyčerpání místních správních nebo soudních postupů jako podmínku ke svému souhlasu s rozhodčím řízením podle této Úmluvy.

Čl.27

(1) Žádný smluvní stát neposkytne diplomatickou ochranu a neuplatní mezinárodní nárok se zřetelem ke sporu, o němž jeden z jeho občanů a jiný smluvní stát se dohodli souhlasit, aby

byl předložen nebo předložili k rozhodčímu řízení podle této Úmluvy, s výjimkou případu, že takový jiný smluvní stát nedodržel a nevykonal rozhodnutí učiněné v tomto sporu.

(2) Diplomatická ochrana pro účely odstavce 1 nebude zahrnovat neformální diplomatické výměny pro pouhý účel usnadnění řešení sporu.

Kapitola III

Smírčí řízení

Oddíl 1

Žádost o smírčí řízení

Čl.28

(1) Kterýkoliv smluvní stát nebo občan smluvního státu, který si bude přát zahájit smírčí řízení, zašle za tímto účelem písemně žádost generálnímu tajemníkovi, který zašle kopii žádosti druhé straně.

(2) Žádost bude obsahovat informace týkající se předmětu sporu, označení stran a jejich souhlas se smírčím řízením v souladu s procesními pravidly pro zahájení smírčího a rozhodčího řízení.

(3) Generální tajemník zaregistruje žádost, pokud nezjistí, na základě informací obsažených v žádosti, že spor se jednoznačně netýká soudní pravomoci Střediska. Registraci nebo zamítnutí registrace oznámí bezodkladně stranám.

Oddíl 2

Vytvoření smírčí komise

Čl.29

(1) Smírčí komise (dále jen Komise) bude vytvořena co možno nejdříve po registraci žádosti podle článku 28.

(2)

(a) Komise se bude skládat z jednoho smírčího soudce nebo jakéhokoliv lichého počtu smírčích soudců jmenovaných podle dohody stran.

(b) V případě, že se strany nedohodnou na počtu smírčích soudců a na způsobu jejich jmenování, bude se Komise skládat ze tří smírčích soudců, z nichž jeden smírčí soudce bude jmenován každou stranou a třetí, který bude předsedou komise, bude jmenován po dohodě stran.

Čl.30

Pokud nebude Komise vytvořena do 90 dnů poté, co byla generálním tajemníkem odeslána zpráva o

registraci žádosti v souladu s článkem 28 odstavec 3 nebo v jiné lhůtě, na které se strany mohou dohodnout, jmenuje předseda na žádost kterékoliv strany a pokud možno po konzultaci s oběma stranami smírčího soudce nebo smírčí soudce, kteří dosud nebyli jmenováni.

Čl.31

(1) Smírčí soudci mohou být jmenováni i mimo seznam smírčích soudců s výjimkou případů jmenování předsedou podle článku 30.

(2) Smírčí soudci jmenovaní mimo seznam smírčích soudců musí mít předpoklady uvedené v článku 14 odst. 1.

Oddíl 3

Smírčí řízení

Čl.32

(1) Komise bude soudem s vlastní pravomocí.

(2) Jakákoliv námitka vznesená stranou ve sporu, že tento spor nespadá do soudní pravomoci Střediska, nebo z jiných důvodů nespadá do pravomoci Komise, bude posouzena touto Komisí, která určí, zda se jí bude zabývat jako předběžnou otázkou nebo zda ji přiřadí ke skutkové podstatě sporu.

Čl.33

Každé smírčí řízení bude vedeno v souladu s ustanoveními tohoto oddílu a s výjimkou případů, kdy se strany dohodnou jinak, v souladu s Pravidly smírčího řízení platnými ke dni, k němuž se strany dohodly na smírčím řízení. Pokud se objeví jakákoliv procesní otázka, která není upravena tímto oddílem nebo Pravidly smírčího řízení či jinými pravidly dohodnutými stranami, rozhodne tuto otázku Komise.

Čl.34

(1) Povinností Komise bude objasňovat sporné záležitosti mezi stranami a usilovat o dosažení dohody mezi nimi na základě vzájemně přijatelných podmínek. Za tímto účelem může Komise v kterékoliv fázi řízení a čas od času doporučit podmínky řešení stranám. Strany budou v dobré víře spolupracovat s Komisí, aby Komisi umožnily výkon jejich funkcí a posoudí co nejvážněji její doporučení.

(2) Dosáhnou-li strany dohody, Komise vypracuje zprávu s uvedením sporných záležitostí a s konstatováním, že strany dosáhly dohody. Pokud bude mít Komise v jakékoliv fázi řízení za to, že

dohoda mezi stranami není pravděpodobná, uzavře řízení a vypracuje zprávu o tom, že spor byl projednáván a že se stranám nepodařilo dosáhnout dohody. Pokud se jedna ze stran nedostaví nebo se řízení nezúčastní, komise řízení uzavře a vypracuje zprávu o tom, že se strana nedostavila nebo nezúčastnila.

Čl.35

Pokud se strany ve sporu nedohodnou jinak, nebude žádná ze stran smírčího řízení oprávněna v dalším řízení uplatňovat, ať už před rozhodčím soudem nebo u soudního dvora nebo jinde, vyjádřené názory nebo tvrzení, doznání nebo nabídky na řešení učiněné druhou stranou ve smírčím řízení nebo na zprávu či jakákoliv doporučení učiněná Komisí ani se na ně odvolávat.

Kapitola IV

Rozhodčí řízení

Oddíl 1

Žádost o rozhodčí řízení

Čl.36

(1) Kterýkoliv smluvní stát nebo kterýkoli občan smluvního státu, který si přeje zahájit rozhodčí řízení, se za tím účelem písemně obrátí na generálního tajemníka, který kopii žádosti zašle druhé straně.

(2) Žádost bude obsahovat informace týkající se sporných záležitostí, označení stran a jejich souhlas s rozhodčím řízením, v souladu s jednacím řádem pro smírčí a rozhodčí řízení.

(3) Generální tajemník zaregistruje žádost, pokud na základě informací obsažených v žádosti nezjistí, že spor se jednoznačně netýká soudní pravomoci Střediska. Registraci nebo zamítnutí registrace oznámí bezodkladně stranám.

Oddíl 2

Vytvoření Rozhodčího soudu

Čl.37

(1) Rozhodčí soud (dále jen Soud) bude vytvořen co možná nejdříve po registraci žádosti podle článku 36.

(2)

(a) Soud se bude skládat z jednoho rozhodce nebo jakéhokoliv lichého počtu rozhodců jmenovaných podle dohody stran.

(b) V případě, že se strany nedohodnou na počtu rozhodců a způsobu jejich jmenování, bude se Soud skládat ze tří rozhodců, z nichž jeden rozhodce bude jmenován každou stranou a třetí, který bude předsedou Soudu, bude jmenován po dohodě stran.

Čl.38

Pokud nebude Soud vytvořen do 90 dnů poté, co byla generálním tajemníkem doručena zpráva o registraci žádosti v souladu s článkem 36 odstavec 3 nebo v jiné další lhůtě, na které se strany mohou dohodnout, jmenuje předseda na žádost kterékoliv strany a pokud možno po důkladné poradě s oběma stranami jednoho nebo více rozhodců, kteří dosud nebyli jmenováni. Rozhodci jmenovaní předsedou podle tohoto článku nebudou občany smluvního státu, který je stranou ve sporu, nebo smluvního státu, jehož občan je stranou ve sporu.

Čl.39

Většina rozhodců bude občany jiných států, než je smluvní stát, který je stranou ve sporu a smluvní stát, jehož občan je stranou ve sporu; avšak platí, že uvedená ustanovení tohoto článku se nebudou vztahovat na případ, kdy jeden rozhodce nebo každý jednotlivý člen Soudu byl jmenován dohodou stran.

Čl.40

(1) Rozhodci mohou být jmenováni i mimo seznam rozhodců, s výjimkou případů jmenování předsedou podle článku 38.

(2) Rozhodci jmenovaní mimo seznam rozhodců musí mít předpoklady uvedené v článku 14 odstavec 1.

Oddíl 3

Pravomoc a funkce Rozhodčího soudu

Čl.41

(1) Soud bude soudem s vlastní pravomocí.

(2) Jakákoliv námitka vznesená stranou ve sporu, že tento spor nespadá do soudní pravomoci, nebo z jiných důvodů nespadá do pravomoci Soudu, bude posouzena tímto Soudem, který určí, zda se jí bude zabývat jako předběžnou otázkou, nebo zda jí přiřadí ke skutkové podstatě sporu.

Čl.42

(1) Soud rozhodne spor v souladu s takovými právními pravidly, na nichž se strany dohodnou. Není-li takové dohody, použije soud právo smluvního

státu, který je stranou ve sporu (včetně jeho norem kolizních) a takové předpisy mezinárodního práva, které mohou být použity.

(2) Soud nesmí vynést výrok podle zásady non liquet na základě nedostatku nebo nejasnosti práva.

(3) Ustanovení odst. 1 a 2 nemohou bránit Soudu rozhodovat spor podle zásady ex aequo et bono, pokud se na tom strany dohodnou.

Čl.43

Soud může v jakékoliv fázi řízení, pokud to považuje za nezbytné a s výjimkou případů, kdy se strany dohodnou jinak

a) vyzvat strany, aby předložily doklady nebo jiné důkazy a

b) navštívit místo spojené se sporem a vést zde taková šetření, která uzná za vhodná.

Čl.44

Každé rozhodčí řízení bude vedeno v souladu s ustanoveními tohoto oddílu a s výjimkou, kdy se strany dohodnou jinak, v souladu s Pravidly rozhodčího řízení platnými ke dni, k němuž se strany dohodly na rozhodčím řízení. Pokud se objeví jakákoliv procesní otázka, která není upravena tímto oddílem nebo Pravidly rozhodčího řízení či jinými pravidly dohodnutými stranami, rozhodne tuto otázku Soud.

Čl.45

(1) Pokud se strana nedostaví nebo nepředloží své stanovisko, nebude to znamenat souhlas s tvrzením druhé strany.

(2) Pokud se v jakékoliv fázi řízení strana nedostaví nebo nepředloží své stanovisko, může druhá strana požádat Soud, aby se zabýval otázkami, které mu byly předloženy a vynesl rozhodnutí. Před vynesením rozhodnutí se soud obrátí na stranu, která se nedostavila nebo nepředložila své stanovisko, a udělí jí k tomu potřebný čas, leda že by se spokojil s tím, že tato strana nemá v úmyslu tak učinit.

Čl.46

S výjimkou případů, kdy se strany dohodnou jinak, bude Soud řešit, pokud o to bude stranou požádán, každý další nebo dodatečný nárok nebo protinárok vyplývající přímo z předmětu sporu za předpokladu, že je to v souladu s dohodou stran a jinak spadá do soudní pravomoci Střediska.

Čl.47

S výjimkou případů, kdy se strany dohodnou jinak, může Soud doporučit, pokud se domnívá, že to okolnosti vyžadují, jakákoliv prozatímní opatření, která by měla být přijata k zachování příslušných práv každé ze stran.

Oddíl 4

Rozhodčí nález

Čl.48

(1) Soud rozhoduje spory většinou hlasů všech svých členů.

(2) Rozhodčí nález bude vydán písemně a bude podepsán členy Soudu, kteří o něm hlasovali.

(3) Rozhodčí nález se bude zabývat každou otázkou předloženou Soudu a uvede důvody, na nichž je založen.

(4) Každý člen Soudu může připojit svůj vlastní názor na rozhodčí nález, ať nesouhlasí s většinou nebo s ní souhlasí, nebo vyjádření svého nesouhlasu.

(5) Středisko nebude zveřejňovat rozhodnutí bez souhlasu stran.

Čl.49

(1) Generální tajemník zašle bezodkladně ověřené opisy rozhodčího nálezu stranám. Rozhodčí nález bude považován za vydaný ke dni, ke kterému byly ověřené opisy odeslány.

(2) Na žádost strany učiněnou do 45 dnů po dni, ke kterému byl vydán rozhodčí nález, může Soud po oznámení druhé straně rozhodnout jakoukoliv otázku, kterou v nálezu opomněl rozhodnout a opraví jakékoliv písařské, početní nebo podobné chyby v nálezu. Jeho rozhodnutí se stane součástí rozhodčího nálezu a bude oznámeno stranám stejným způsobem jako rozhodčí nález. Lhůty uvedené v článku 51 odstavec 2 a článku 52 odstavec 2 začnou běžet ode dne, ke kterému bylo rozhodnutí vydáno.

Oddíl 5

Výklad, přezkoumání a zrušení rozhodčího nálezu

Čl.50

(1) Vyskytne-li se mezi stranami jakýkoliv spor o výklad nebo rozsah rozhodčího nálezu, může každá strana požádat o jeho výklad písemnou žádostí adresovanou generálnímu tajemníkovi.

(2) Pokud možno bude žádost předložena Soudu, který vydal rozhodčí nález. Nebude-li to

možné, bude vytvořen nový Soud podle oddílu 2 této kapitoly. Soud může, pokud má za to, že to okolnosti vyžadují, přerušit výkon rozhodčího nálezu až do svého rozhodnutí.

Čl.51

(1) Každá strana může požádat o přezkoumání rozhodčího nálezu písemnou žádostí, adresovanou generálnímu tajemníkovi na základě zjištění nějaké skutečnosti takové povahy, která rozhodujícím způsobem ovlivňuje rozhodčí nález, za předpokladu, že v době vydání rozhodčího nálezu nebyla tato skutečnost Soudu ani žadateli známa a žadatelova neznalost této skutečnosti nebyla způsobena nedbalostí.

(2) Žádost bude uplatněna do 90 dnů po zjištění této skutečnosti a v každém případě do tří let ode dne, ke kterému byl rozhodčí nález vydán.

(3) Žádost bude pokud možno předložena Soudu, který vydal rozhodčí nález. Nebude-li to možné, bude vytvořen nový Soud podle oddílu 2 této kapitoly.

(4) Soud může, pokud má za to, že to okolnosti vyžadují, přerušit výkon rozhodčího nálezu až do svého rozhodnutí. Pokud žadatel požaduje přerušování výkonu rozhodčího nálezu, bude výkon prozatímně přerušován, dokud Soud nerozhodne o této žádosti.

Čl.52

(1) Každá strana může požádat o zrušení rozhodčího nálezu písemnou žádostí adresovanou generálnímu tajemníkovi z jednoho nebo více následujících důvodů:

- a) Soud nebyl řádně vytvořen;
- b) Soud zjevně překročil svoji pravomoc;
- c) na straně člena Soudu se vyskytla korupce;
- d) došlo k závažnému porušení základních procesních pravidel; nebo
- e) v rozhodčím nálezu nebyly uvedeny důvody, na kterých je založen.

(2) Žádost bude uplatněna do 120 dnů ode dne, ke kterému byl vynesena rozhodčí nález vyjma případů, kdy je zrušení požadováno z důvodu korupce; taková žádost bude uplatněna do 120 dnů od zjištění korupce a v každém případě do tří let ode dne, ke kterému byl rozhodčí nález vydán.

(3) Po přijetí žádosti předseda bezodkladně určí ze seznamu rozhodců tříčlenný Výbor ad hoc. Žádný člen Výboru nebude z členů Soudu, který vynesl

rozhodčí nález, nebude stejné národnosti jako kterýkoliv z těchto členů, nebude občanem státu, který je stranou ve sporu nebo státu, jehož občan je stranou ve sporu, nebyl jmenován do seznamu rozhodců žádným z těchto států a nejednal jako smírčí soudce ve stejném sporu. Výbor bude mít pravomoc zrušit rozhodčí nález nebo kteroukoliv jeho část z jakéhokoliv důvodu uvedeného v odstavci 1.

(4) Ustanovení článků 41 až 45, 48, 49, 53 a 54 a kapitol VI a VII se budou obdobně používat i na řízení před Výborem.

(5) Výbor může, pokud má za to, že to okolnosti vyžadují, přerušit výkon rozhodčího nálezu až do svého rozhodnutí. Pokud žadatel požaduje přerušování výkonu rozhodčího nálezu, bude výkon prozatímně přerušován, dokud Výbor o této žádosti nerozhodne.

(6) Bude-li rozhodčí nález zrušen, bude spor na žádost kterékoliv strany předložen novému Soudu vytvořenému podle odstavce 2 této kapitoly.

Oddíl 6

Uznání a výkon rozhodčího nálezu

Čl.53

(1) Rozhodčí nález bude pro strany závazný a nebude předmětem odvolání nebo jakéhokoli jiného opravného prostředku, s výjimkou těch, které jsou uvedeny v této Úmluvě. Každá strana bude dodržovat a plnit podmínky rozhodčího nálezu s výjimkou přerušování tohoto plnění podle příslušných ustanovení této Úmluvy.

(2) Pro účely tohoto oddílu bude "rozhodčí nález" zahrnovat jakékoliv rozhodnutí vykládající, přezkoumávající nebo zrušující tento nález podle článků 50, 51 nebo 52.

Čl.54

(1) Každý smluvní stát uzná rozhodčí nález vydaný podle této Úmluvy jako závazný a bude na svém území vymáhat plnění peněžních závazků uložených v rozhodčím nálezu, jakoby to bylo konečné rozhodnutí soudu v tomto státě. Smluvní stát s federálním uspořádáním může vymáhat takovéto rozhodnutí u svých federálních soudů nebo jejich prostřednictvím a může stanovit, že tyto soudy budou nakládat s rozhodčím nálezem, jako by se jednalo o konečné rozhodnutí soudů vlastního státu.

(2) Strana žádající o uznání nebo výkon rozhodnutí na území smluvního státu zašle příslušnému soudu nebo jinému orgánu, který tento stát k tomuto účelu určil, opis rozhodčího nálezu

ověřený generálním tajemníkem. Každý smluvní stát oznámí generálnímu tajemníkovi určení příslušného soudu nebo jiného orgánu k tomuto účelu a jakoukoliv následnou změnu v tomto určení.

(3) Výkon rozhodčího nálezu se bude řídit zákony týkajícími se výkonu soudních rozhodnutí platných ve státě, na jehož území se takovýto výkon žádá.

Čl.55

Ustanovení článku 54 nebude vykládáno jako vyloučení práva platného v kterémkoliv smluvním státě vztahujícího se k imunitě tohoto státu nebo jako vyloučení kteréhokoliv cizího státu z výkonu rozhodnutí.

Kapitola V

Náhrada a odvolání smírčích soudců a rozhodců

Čl.56

(1) Poté, co byla utvořena Komise nebo Soud a bylo zahájeno řízení, nebude jejich složení měněno. Avšak v případě, že by smírčí soudce nebo rozhodce zemřel, stal se nezpůsobilým nebo se funkce vzdal, bude místo, které se v důsledku toho uvolní, obsazeno v souladu s ustanoveními kapitoly III odstavec 2 nebo kapitoly IV odstavec 2.

(2) Člen Komise nebo Soudu bude nadále pracovat v této funkci bez ohledu na to, že přestal být členem uvedeným v Seznamu.

(3) Pokud se smírčí soudce nebo rozhodce jmenovaný stranou vzdá své funkce bez souhlasu Komise nebo Soudu, jejichž byl členem, jmenuje předseda z příslušného seznamu osobu k obsazení uvolněného místa.

Čl.57

Strana může navrhnout Komisi nebo Soudu vyřazení kteréhokoliv svého člena z důvodu jakékoliv skutečnosti svědčící o zjevném nedostatku vlastností vyžadovaných v článku 14 odstavec 1. Strana účastníci se rozhodčího řízení může rovněž navrhnout vyřazení rozhodce z důvodu nedostatečné způsobilosti pro jmenování do Soudu podle kapitoly IV odstavec 2.

Čl.58

Rozhodnutí o jakémkoliv návrhu na vyřazení smírčího soudce nebo rozhodce bude přijato ostatními členy Komise nebo Soudu případ od případu za předpokladu, že předseda přijme toto rozhodnutí tam, kde jsou tito členové rovnoměrně rozdělení, nebo v

případě návrhu na vyřazení pouze jednoho smírčího soudce nebo rozhodce nebo většiny smírčích soudců nebo rozhodců. Je-li rozhodnuto, že je návrh oprávněný, bude smírčí soudce nebo rozhodce, na kterého se rozhodnutí vztahuje, nahrazen v souladu s ustanoveními kapitoly III odstavec 2 nebo kapitoly IV odstavec 2.

Kapitola VI

Náklady řízení

Čl.59

Poplatky placené stranami za používání služeb Střediska budou stanoveny generálním tajemníkem v souladu s předpisy přijatými Správní radou.

Čl.60

(1) Každá Komise a každý Soud určí poplatky a výlohy svých členů v rámci limitů stanovených čas od času Správní radou a po poradě s generálním tajemníkem.

(2) Ustanovení odstavce 1 tohoto článku nebude vylučovat, aby se strany předem dohodly s příslušnou Komisí nebo Soudem na poplatcích a výlohách svých členů.

Čl.61

(1) V případě smírčího řízení budou poplatky a výlohy členů Komise jakož i poplatky za užívání služeb Střediska hrazeny stranami rovným dílem. Každá strana bude hradit jakékoliv další výlohy, které jí vzniknou v souvislosti s řízením.

(2) V případě rozhodčího řízení určí Soud s výjimkou případů, kdy se strany dohodnou jinak, výdaje vzniklé stranám v souvislosti s řízením a rozhodne, jakým způsobem a kým budou tyto výdaje, poplatky, výlohy členů Soudu a poplatky za použití služeb Střediska placeny. Toto rozhodnutí bude tvořit součást rozhodčího nálezu.

Kapitola VII

Místo konání řízení

Čl.62

Smírčí a rozhodčí řízení budou konána v sídle Střediska s výjimkou případů, které jsou uvedeny dále.

Čl.63

Smírčí a arbitrážní řízení mohou být, pokud se tak strany dohodnou, konána

a) v sídle Stálého rozhodčího soudu nebo jiné další vhodné instituce, ať soukromé nebo veřejné, se kterou Středisko může za tímto účelem uzavřít dohodu, nebo

b) na jakémkoliv dalším místě schváleném Komisí nebo Soudem po konzultaci s generálním tajemníkem.

Kapitola VIII

Spory mezi smluvními státy

Čl.64

Jakýkoliv spor vzniklý mezi smluvními státy a týkající se výkladu nebo použití této Úmluvy, který není vyřešen jednáním, bude předložen Mezinárodnímu soudnímu dvoru na žádost kterékoliv strany v tomto sporu, pokud se zmíněné státy nedohodnou na jiném řešení.

Kapitola IX

Dodatek

Čl.65

Kterýkoliv smluvní stát může navrhnout dodatek této Úmluvy. Text navrženého dodatku bude sdělen generálnímu tajemníkovi nejpozději do 90 dnů před zasedáním Správní rady, na kterém má být tento dodatek posouzen, a generální tajemník jej postoupí bezodkladně členům Správní rady.

Čl.66

(1) Pokud tak Správní rada rozhodne dvoutřetinovou většinou svých členů, bude navržený dodatek zaslán všem smluvním státům k ratifikaci, přijetí nebo schválení. Každý dodatek vstoupí v platnost 30 dnů poté, co deponitář této Úmluvy zašle všem smluvním státům oznámení, že všechny smluvní státy ratifikovaly, přijaly nebo schválily tento dodatek.

(2) Žádný dodatek se nesmí dotknout práv a závazků kteréhokoliv smluvního státu, daných touto Úmluvou nebo kteréhokoliv jeho orgánu či instituce nebo kteréhokoliv občana tohoto státu a vyplývajících ze souhlasu s pravomocí Střediska daného před nabytím platnosti tohoto dodatku.

Kapitola X

Závěrečná ustanovení

Čl.67

Tato Úmluva bude otevřena k podpisu členským státům Banky. Bude rovněž otevřena k

podpisu kterémukoliv dalšímu státu, který je účastníkem Statutu Mezinárodního soudního dvora a který Správní rada vyzvala hlasem dvou třetin svých členů k podpisu této Úmluvy.

Čl.68

(1) Tato Úmluva bude podléhat ratifikaci, přijetí nebo schválení signatářskými státy v souladu s jejich příslušnými ústavními předpisy.

(2) Tato Úmluva vstoupí v platnost 30 dnů ode dne uložení dvacáté ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení. Vstoupí v platnost pro každý stát, který následně uloží svou ratifikační listinu, listinu o přijetí nebo schválení, 30 dnů od data takového uložení.

Čl.69

Každý smluvní stát přijme taková právní nebo jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby ustanovení této Úmluvy byla účinná na jeho území.

Čl.70

Tato Úmluva se bude vztahovat na všechna území, za jejichž mezinárodní vztahy je smluvní stát odpovědný s výjimkou těch, která jsou tímto státem vyloučena písemným oznámením deponitáři této Úmluvy buď v době ratifikace, přijetí nebo schválení nebo dodatečně.

Čl.71

Kterýkoliv smluvní stát může tuto Úmluvu vypovědět písemným oznámením deponitáři této Úmluvy. Vypovězení nabude platnosti šest měsíců po přijetí takového oznámení.

Čl.72

Oznámení smluvního státu podle článku 70 nebo 71 nebude mít vliv na práva nebo závazky tohoto státu nebo jeho orgánů či institucí nebo kteréhokoliv občana tohoto státu, dané touto Úmluvou a vyplývající z jeho souhlasu s pravomocí Střediska před tím, než bylo toto oznámení přijato deponitářem.

Čl.73

Ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo schválení této Úmluvy a jejích dodatků budou uloženy u Banky, která bude zastávat funkci deponitáře této Úmluvy. Deponitář postoupí ověřené kopie této Úmluvy členským státům Banky a kterémukoliv dalšímu státu, který byl vyzván k podpisu této Úmluvy.

Čl.74

Depozitář bude registrovat tuto Úmluvu u sekretariátu Organizace spojených národů v souladu s článkem 102 Charty Organizace spojených národů a pravidly, která byla na jejím základě přijata Valným shromážděním.

Čl.75

Depozitář oznámí všem signatářským státům:

- a) podpisy podle článku 67;
- b) uložení ratifikačních listin, listin o přijetí nebo schválení podle článku 73;
- c) datum, kterým tato Úmluva vstupuje v platnost podle článku 68;
- d) výjimky z územní působnosti podle článku 70;
- e) datum, kterým vstupuje v platnost dodatek k této Úmluvě podle článku 66; a
- f) vypovězení podle článku 71.

Dáno ve Washingtonu, v anglickém, francouzském a španělském jazyce, přičemž všechna tři znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které zůstane v archivu Mezinárodní banky pro obnovu a rozvoj, která vyjádřila svým podpisem dohody souhlas, že bude plnit funkce, jimiž je touto Úmluvou pověřena.